

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สจล.

Teaching and Learning Management of General Education Courses of KMITL

ดารณี สลามเต๊ะ^{1*} และ ธัญญา มีชัย²
Daranee Salamteh^{1*} and Thanya Meechai²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 394 คน โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 358 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.86 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 62.85) ชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 37.71) คณะวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 36.03) มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับมาก ($\bar{X} = 3.781$, S.D. = 0.446) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.908$, S.D. = 0.499) ด้านวิธีการสอน ($\bar{X} = 3.899$, S.D. = 0.555) ด้านการจัดผู้สอน ($\bar{X} = 3.845$, S.D. = 0.514) ตามลำดับ

คำสำคัญ: หมวดวิชาศึกษาทั่วไป การจัดการเรียนการสอน ความเหมาะสม ความคิดเห็น

Abstract

This research aimed to study the opinion of teaching and learning management in General Education courses offered by King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL). The samples consisted of 394 students who enrolled in General Education courses. The research instrument was questionnaire and the data were analyzed using by frequency, percentage, mean, standard deviation. The research corrected 358 questionnaires (90.86%), most respondents were female (62.85 %), in second-year students (37.71%), and studied at Faculty of Science (36.03%). The results revealed that the learning and conditions management in General Education courses was high level ($\bar{X} = 3.781$, S.D. = 0.446). Focusing in each aspect, it found that the objectives and scope of the subjects was the highest level ($\bar{X} = 3.908$, S.D. = 0.499), in terms of teaching methods ($\bar{X} = 3.899$, S.D. = 0.555). and the Instructor ($\bar{X} = 3.845$, S.D. = 0.514), respectively.

Keywords: general education, teaching and learning management, appropriate, opinion

บทนำ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป เป็นหนึ่งในสามหมวดวิชาของโครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรี และนับว่ามีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าหมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี ซึ่งตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก”

¹ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

² คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

¹ Faculty of Liberal Arts, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Bangkok, 10520

² Faculty of Industrial Education and Technology, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Bangkok, 10520

*Corresponding author: e-mail: dsalamteh@gmail.com

Received: 24 October 2018, Revised: 4 December 2018, Accepted: 18 December 2018, Published: 28 December 2018

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดวิชาศึกษาทั่วไประดับปริญญาตรี ในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชา ในลักษณะบูรณาการ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชา วิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ และกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต (คณะกรรมการบริหารจัดการหมวดวิชาศึกษาทั่วไป, 2558)

คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีภารกิจร่วมกับสำนักวิชาศึกษาทั่วไป ในการให้บริการในการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชา วิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ภาษาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ให้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกคณะ และทุกหลักสูตรในสถาบันฯ จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะทราบถึงความคิดเห็นของ นักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาใน หมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่ทำการเปิดสอนอยู่ในปัจจุบัน และนำผลการศึกษาดังกล่าวนำเสนอต่อผู้บริหารคณะศิลปศาสตร์ และสำนักวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาดำเนินการปรับปรุง รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ให้มีความเหมาะสม สอดคล้อง และสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาให้ได้มากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ของสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ปีการศึกษา 2560 จำนวนประมาณ 21,315 คน (สำนักทะเบียนและประมวลผล, 2561)

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Samples) คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ทำการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางแสดงจำนวนตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับ ความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 คน (Yamane, 1973) โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ให้นักศึกษาตอบด้วยตนเอง จำนวน 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close Ended Question) เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close Ended Question) เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียน การสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 7 ด้าน ซึ่งเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ทำการกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้ 5 เห็นด้วยมากที่สุด 4 เห็นด้วยมาก 3 เห็นด้วยปานกลาง 2 เห็นด้วยน้อย และ 1 เห็นด้วยน้อยที่สุด กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

- 4.50-5.00 หมายถึง การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 3.50-4.49 หมายถึง การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 2.50-3.49 หมายถึง การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 1.50-2.49 หมายถึง การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1.00-1.49 หมายถึง การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็น คำถามปลายเปิด (Open Ended Question) ที่ให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้ อย่างอิสระ นำแบบสอบถามทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษา 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1984) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้ง ฉบับ เท่ากับ 0.91

ทำการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนตรวจสอบความสมบูรณ์ โดย ได้รับแบบสอบถามคืนและมีความสมบูรณ์ จำนวน 358 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.86

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ชั้นปี และคณะที่กำลังศึกษา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อทำการประมวลผลด้วยการนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในรูปค่าความถี่ และร้อยละ (Percentage) ส่วนข้อมูลความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ทำการประมวลผลด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำอธิบาย ในส่วนของข้อมูลปลายเปิด (Open ended) ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับทัศนคติและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปก็จะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 358 ราย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 62.85) ชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 37.71) และคณะวิทยาศาสตร์ตอบแบบสอบถามมากที่สุด (ร้อยละ 36.03) (ตารางที่ 1)

2. ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สจล. โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นแยกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.908$, S.D. = 0.499) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.994$, S.D. = 0.671) สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ ($\bar{X} = 3.980$, S.D. = 0.667) และความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.941$, S.D. = 0.652) ตามลำดับ (ตารางที่ 2) ขณะที่ ด้านการจัดผู้สอนมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.845$, S.D. = 0.514) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดผู้สอนที่มีความรู้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่สอนตามกลุ่มวิชาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.126$, S.D. = 0.685) การจัดผู้สอนที่มีความรู้และประสบการณ์มาสอน ($\bar{X} = 4.092$, S.D. = 0.652) และ การจัดผู้สอนที่มีทักษะความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ตามลักษณะเนื้อหาวิชาที่สอน ($\bar{X} = 4.087$, S.D. = 0.662) ตามลำดับ (ตารางที่ 3) ส่วนด้านวิธีการสอนมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.899$, S.D. = 0.555) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเอกสารและตำราประกอบการเรียนในแต่ละรายวิชาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.209$, S.D. = 0.777) ชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดของรายวิชาก่อนสอน ($\bar{X} = 4.190$, S.D. = 0.732) และ ใช้รูปแบบวิธีสอนในภาคทฤษฎี ($\bar{X} = 3.958$, S.D. = 0.719) ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	133	37.15
หญิง	225	62.85
รวม	358	100.00
ชั้นปีที่กำลังศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	105	29.33
ชั้นปีที่ 2	135	37.71
ชั้นปีที่ 3	63	17.60
ชั้นปีที่ 4	55	15.36
รวม	358	100.00
คณะที่กำลังศึกษา		
คณะวิศวกรรมศาสตร์	124	34.64
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	38	10.61
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	19	5.31
คณะวิทยาศาสตร์	129	36.03
คณะอุตสาหกรรมเกษตร	48	13.41
รวม	358	100.00

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สจล. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหากลุ่มวิชา เป็นรายข้อ (N=358)

ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหากลุ่มวิชา	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ	3.994	0.671	มาก
2. สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้	3.980	0.667	มาก
3. ความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	3.941	0.652	มาก
4. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.941	0.741	มาก
5. ความชัดเจนทางภาษา	3.897	0.573	มาก
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสติปัญญา เฉลียวฉลาด	3.838	0.671	มาก
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.765	0.730	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.908	0.499	มาก

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สจล. ด้านการจัดผู้สอน เป็นรายข้อ (N=358)

ด้านการจัดผู้สอน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. การจัดผู้สอนที่มีความรู้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่สอนตามกลุ่มวิชา	4.126	0.685	มาก
2. การจัดผู้สอนที่มีความรู้และประสบการณ์มาสอน	4.092	0.652	มาก
3. การจัดผู้สอนที่มีทักษะความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ตามลักษณะเนื้อหาวิชาที่สอน	4.087	0.662	มาก
4. การจัดผู้สอนแบบสอนเดี่ยวในบางรายวิชา	3.927	0.726	มาก
5. จำนวนผู้เรียนในรายวิชาที่อาจารย์สอนเดี่ยว	3.743	0.793	มาก
6. การจัดผู้สอนแบบเป็นทีมในบางรายวิชา	3.480	0.878	ปานกลาง
7. จำนวนผู้เรียนในรายวิชาที่อาจารย์สอนเป็นทีม	3.458	0.828	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.845	0.514	มาก

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สจล. ด้านวิธีการสอน เป็นรายข้อ (N=358)

ด้านวิธีการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. มีเอกสารและตำราประกอบการเรียนในแต่ละรายวิชา	4.209	0.777	มาก
2. ชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดของรายวิชาก่อนสอน	4.190	0.732	มาก
3. ใช้รูปแบบวิธีสอนในภาคทฤษฎี	3.958	0.719	มาก
4. เลือกใช้วิธีการสอนตามลักษณะเนื้อหาวิชาที่สอน	3.905	0.700	มาก
5. ให้ผู้เรียนได้ศึกษาเอกสารและสาระเรื่องที่จะเรียนก่อนเข้าชั้นเรียน	3.866	0.849	มาก
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อที่สนใจภายในขอบข่ายของเนื้อหาวิชาที่กำหนด	3.866	0.770	มาก
7. ใช้วิธีการสอนที่ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมแก่ผู้เรียน	3.846	0.768	มาก
8. ใช้วิธีสอนให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์เป็น	3.830	0.768	มาก
9. ใช้เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในหัวข้อที่จะเรียน	3.810	0.801	มาก
10. ใช้วิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	3.765	0.771	มาก
11. ใช้รูปแบบวิธีสอนในภาคปฏิบัติ	3.640	0.834	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.899	0.555	มาก

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.531$, S.D. = 0.615) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.740$, S.D. = 0.772) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้ค้นคว้าศึกษาด้วยตัวเอง ($\bar{X} = 3.737$, S.D. = 0.751) และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 3.737$, S.D. = 0.766) ตามลำดับ (ตารางที่ 5) ขณะที่ด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอนมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.721$, S.D. = 0.592) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.936$, S.D. = 0.729) อุณหภูมิและระบบการระบายอากาศภายในห้องเรียน ($\bar{X} = 3.832$, S.D. = 0.778) และเอกสาร ตำรา สิ่งพิมพ์

สำหรับการศึกษาค้นคว้าวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันฯ ($\bar{X} = 3.827$, S.D. = 0.794) ตามลำดับ (ตารางที่ 6) ส่วนด้านการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.765$, S.D. = 0.516) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีการแจ้งเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.883$, S.D. = 0.747) ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.863$, S.D. = 0.687) และ ใช้ข้อสอบแบบปรนัยเพื่อวัดและประเมินผลการเรียน ($\bar{X} = 3.884$, S.D. = 0.728) ตามลำดับ (ตารางที่ 7) และด้านการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.765$, S.D. = 0.516) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีการแจ้งเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.883$, S.D. = 0.747) ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.863$, S.D. = 0.687) และ ใช้ข้อสอบแบบปรนัยเพื่อวัดและประเมินผลการเรียน ($\bar{X} = 3.884$, S.D. = 0.728) ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปโดยรวมทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.781$, S.D. = 0.446) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.908$, S.D. = 0.499) ด้านวิธีการสอน ($\bar{X} = 3.899$, S.D. = 0.555) และ ด้านการจัดผู้สอน ($\bar{X} = 3.845$, S.D. = 0.514) ตามลำดับ (ตารางที่ 9) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะให้ลดจำนวนนักศึกษาต่อกลุ่ม ($n=11$) เพิ่มรายวิชาและจำนวนการรับนักศึกษาให้เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา ($n=10$) และความเป็นธรรมในการตัดเกรดไม่ควรมีเกณฑ์ห้ามเกรดเฉลี่ยเกิน 3.5 ($n=4$) (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สจล. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายข้อ (N=358)

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	3.740	0.772	มาก
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้ค้นคว้าศึกษาด้วยตัวเอง	3.737	0.751	มาก
3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.737	0.766	มาก
4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้องเรียน	3.656	0.851	มาก
5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	3.654	0.801	มาก
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสนใจในบทเรียน	3.592	0.771	มาก
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในบทเรียนอย่างลึกซึ้ง	3.587	0.797	มาก
8. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมความเป็นผู้นำของผู้เรียน	3.556	0.814	มาก
9. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายนอกห้องเรียน	3.084	0.975	ปานกลาง
10. เชิญวิทยากรภายนอกบรรยายพิเศษ	2.969	1.054	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.531	0.615	มาก

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สจล. ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน เป็นรายข้อ (N=358)

ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. แสงสว่างภายในห้องเรียน	3.936	0.729	มาก
2. อุณหภูมิและระบบการระบายอากาศภายในห้องเรียน	3.832	0.778	มาก
3. เอกสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ สำหรับการศึกษาค้นคว้าวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันฯ	3.827	0.794	มาก
4. การเลือกสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน	3.771	0.709	มาก
5. อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ในห้องเรียน	3.735	0.833	มาก
6. ห้องเรียนสามารถป้องกันเสียงรบกวนจากภายนอก	3.684	0.865	มาก
7. ความทันสมัยของหนังสือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	3.682	0.784	มาก
8. จัดสภาพห้องเรียนในการเรียนการสอน	3.648	0.836	มาก
9. ขนาดของห้องเรียนต่อจำนวนผู้เรียน	3.645	0.904	มาก
10. จำนวนหนังสือที่จำเป็นจะต้องใช้ในการศึกษาค้นคว้าภายในต่อจำนวนผู้เรียน	3.606	0.802	มาก
11. ความทันสมัยของสื่อและอุปกรณ์ในสถาบันฯ	3.567	0.904	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.721	0.592	มาก

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สจล. ด้านการวัดและประเมินผล เป็นรายชื่อ (N=358)

ด้านการวัดและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. การแจ้งเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.883	0.747	มาก
2. ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	3.863	0.687	มาก
3. ใช้ข้อสอบแบบปรนัย เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.844	0.728	มาก
4. การแจ้งผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ	3.810	0.769	มาก
5. ใช้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบอิงกลุ่ม	3.796	0.741	มาก
6. จำนวนข้อในข้อสอบ	3.735	0.748	มาก
7. ใช้ข้อสอบแบบอัตนัย เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.707	0.775	มาก
8. ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้หลายรูปแบบ	3.626	0.770	มาก
9. ใช้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบอิงเกณฑ์	3.623	0.749	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.765	0.516	มาก

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สจล. ด้านคุณภาพของผู้เรียนหลังเรียนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจบเป็นรายชื่อ (N=358)

ด้านคุณภาพของผู้เรียนหลังเรียนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจบ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. รู้จักบทบาทของตนเอง	3.969	0.703	มาก
2. มีความตระหนักในหน้าที่รับผิดชอบ	3.950	0.712	มาก
3. รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล	3.936	0.693	มาก
4. มีทักษะด้านภาษาไทย เพื่อติดต่อสื่อความหมายกับผู้อื่นได้	3.860	0.731	มาก
5. มีความขยัน ตั้งใจเรียน	3.858	0.725	มาก
6. สามารถวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้	3.858	0.721	มาก
7. มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาภาคทฤษฎี	3.832	0.694	มาก
8. มีวิสัยทัศน์ วิเคราะห์ แสวงหาความรู้ และมีกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ	3.777	0.726	มาก
9. มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาภาคปฏิบัติ	3.729	0.757	มาก
10. มีทักษะด้านภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อความหมายกับผู้อื่นได้	3.567	0.806	มาก
11. มีทักษะด้านภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อติดต่อสื่อความหมายกับผู้อื่นได้	3.441	0.944	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.798	0.554	มาก

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สจล. โดยรวมทุกด้าน เป็นรายด้าน (N=358)

ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหากลุ่มวิชา	3.908	0.499	มาก
2. ด้านวิธีการสอน	3.899	0.555	มาก
3. ด้านการจัดผู้สอน	3.845	0.514	มาก
4. ด้านคุณภาพของผู้เรียนหลังเรียนวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจบ	3.798	0.554	มาก
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.765	0.516	มาก
6. ด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน	3.721	0.592	มาก
7. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.531	0.615	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	3.781	0.446	มาก

ตารางที่ 10 แสดงข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สจล.

ข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	จำนวน
1. ควรลดจำนวนนักศึกษาต่อกลุ่ม	11
2. ควรเพิ่มรายวิชา และจำนวนการรับนักศึกษาให้เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา	10
3. ความเป็นธรรมในการตัดเกรด ไม่ควรมีเกณฑ์ห้ามเกรดเฉลี่ยเกิน 3.5	4
4. ควรปรับปรุงโสตทัศนูปกรณ์ภายในห้องเรียนให้มีความทันสมัย	3
5. ควรสอดแทรกกิจกรรมเพื่อผ่อนคลายความเครียด สร้างความสนุกสนาน และเพิ่มความเข้าใจในชั่วโมงเรียน	2
6. เน้นการสอนในเชิงปฏิบัติ เช่น การฝึกสหมนาภาษาอังกฤษ	2
7. เอกสารประกอบการสอนควรทำเป็นรูปเล่มที่สวยงาม	1
8. ควรมีการเรียนการสอนที่ทันสมัยและสอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบัน	1

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตร การจัดผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านคุณภาพของผู้เรียนหลังเรียนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจบ โดยรวมทุกด้านและในแต่ละด้าน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยขอแนะนำผลการอภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

1. ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตร การที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากทางสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังได้กำหนดความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรอย่างชัดเจน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ และเหมาะสมกับสภาพสังคม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของฮาร์ริง (2531) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรและขาดไม่ได้อย่างน้อย 6 อย่าง คือ (1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (2) จุดประสงค์การเรียนการสอน (3) เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (4) ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (5) วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน และ (6) การประเมินผล ในการเรียนการสอนนั้น ตัวผู้เรียนจำเป็นต้องทราบล่วงหน้าว่าจะได้เรียนรู้อะไร และจะได้รับผลอย่างไร นอกจากนี้จะต้องเตรียมการอย่างไรจึงจะสามารถเรียนรู้และได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายและสอดคล้องกับผลการศึกษาระดับปริญญาตรี (2555) ที่ทำการศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ด้านหลักสูตรในระดับมาก อาจเป็นเพราะเนื้อหาแต่ละรายวิชาที่มีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน และความต้องการของผู้เรียน ทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ด้านการจัดผู้สอน การที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถาบันฯ มีระบบการคัดเลือกผู้สอนที่มีคุณวุฒิ และประสบการณ์ตรงตามสาขาวิชาที่ทำการสอน ดังที่ภิญโญ (2526) ได้กล่าวว่า ผู้สอนเป็นผู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทิพร (2554) ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปในด้านอาจารย์ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3. ด้านวิธีการสอน การที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้สอนได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียดของเนื้อหาวิชา รวมทั้งการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนรับทราบก่อนสอน ทำให้ผู้เรียนทราบขอบข่ายของรายวิชาและสามารถเตรียมตัวก่อนเรียนได้ อีกทั้งผู้สอนยังจัดทำเอกสารและตำราประกอบการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชูศรี (2549) ที่ทำการศึกษาคำความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตมีความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาในด้านวิธีการสอนว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการค้นคว้าศึกษาด้วยตัวเอง ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทัศนีย์ (2552) ที่ทำการศึกษาคำความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตปริญญาของวิทยาลัยชุมชนอุทัยธานี พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตปริญญาของวิทยาลัยชุมชนอุทัยธานีในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

5. ด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน การที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภายในห้องเรียนมีการจัดแสงสว่าง อากาศ และระบบการระบายอากาศที่

เหมาะสม รวมทั้งมีสำนักหอสมุดกลางเป็นแหล่งรวบรวมเอกสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ และสื่อประกอบการเรียนการสอน ให้นักศึกษาสามารถไปค้นคว้าได้ด้วยตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยาภรณ์ (2547) ที่ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาชีวพฤกษศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาชีวพฤกษศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม ด้านสื่อการเรียนการสอนว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

6. ด้านการวัดและประเมินผล การที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้สอนมีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา และครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่เรียน พร้อมแจ้งให้ผู้เรียนทราบก่อนการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทิพร (2554) ที่ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปในด้าน การวัดและประเมินผลว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

7. ด้านคุณภาพของผู้เรียนหลังเรียนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจบ การที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในแต่ละวิชาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีจุดมุ่งหมายให้นักศึกษารู้จักบทบาทของตนเอง มีความตระหนักในหน้าที่รับผิดชอบ รวมทั้งรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งนักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับรายวิชาในหลักสูตรของตนเองได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ จากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก แต่อย่างไรก็ตามจากแบบสอบถามปลายเปิด นักศึกษาได้ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในเรื่องของจำนวนผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเรียนควรมีปริมาณที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้สอนสามารถดูแลนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง อีกทั้งควรเพิ่มรายวิชา และจำนวนการรับในแต่ละรายวิชาให้เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาในทุกภาคการศึกษา รวมทั้งความเป็นธรรมในการตัดเกรด โดยขอให้มีการทบทวนประกาศสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เรื่อง การกำหนดค่าเฉลี่ยรายวิชา ซึ่งในประกาศดังกล่าวระบุว่า “ให้กำหนดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยรายวิชาสำหรับการวัดผลการศึกษาในระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาเป็น 1.80 - 3.50”

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ ผู้ประสานงานรายวิชาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2) ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ ผู้ประสานงานรายวิชาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ระหว่าง ฉบับ พ.ศ. 2557 และ ฉบับ พ.ศ. 2559

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 62.85) ชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 37.71) คณะวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 36.03)

2. ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.994$) ในด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหา กลุ่มวิชา การจัดผู้สอนที่มีความรู้ตรงตามเนื้อหาวิชาที่สอนตามกลุ่มวิชาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.126$) ในด้านการจัดผู้สอน มีเอกสารและตำราประกอบการเรียนในแต่ละรายวิชาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.209$) ในด้านวิธีการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.740$) ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แสงสว่างภายในห้องเรียนมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.936$) ในด้านอาคารสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การสอน การแจ้งเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.883$) ในด้านการวัดและประเมินผล รู้จักบทบาทของตนเองมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.969$) ในด้านคุณภาพของผู้เรียนหลังเรียนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

พบว่า ด้านความมุ่งหมายและขอบเขตเนื้อหา กลุ่มวิชา มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.908$) ด้านวิธีการสอน ($\bar{X} = 3.899$) ด้านการจัดผู้สอน ($\bar{X} = 3.845$) ตามลำดับ

3. ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ให้ลดจำนวนนักศึกษาต่อกลุ่ม ($n=11$) เพิ่มรายวิชาและจำนวนการรับนักศึกษาให้เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา ($n=10$) และความเป็นธรรมในการตัดเกรด ($n=4$)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือจากนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ความร่วมมือสละเวลาอันมีค่าเพื่อตอบแบบสอบถาม นอกเหนือจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความช่วยเหลือจาก อาจารย์เชิดพงศ์ อุดตะมะ หัวหน้าศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้อย่างยั่งยืน และคุณศศิมาภรณ์ วงศ์ทิมารัตน์ นักวิชาการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ ในการพิจารณา Abstract อีกทั้งผู้วิจัยยังได้รับกำลังใจจากครอบครัว และคุณบัญชา ทะไกรราช นักวิชาการโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ให้สามารถทำวิจัยชิ้นนี้ได้สำเร็จ ผลประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้แต่อาจารย์ธัญญา มีชัย ผู้ล่วงลับ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2558. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558. [Online]. Available: http://www.mua.go.th/users/bhes/front_home/criterion58/criterion_b58.PDF. (สืบค้นเมื่อ กันยายน 2561)
- คณะกรรมการบริหารจัดการหมวดวิชาศึกษาทั่วไป. 2558. หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2557). สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพมหานคร.
- จันทิพร ยะบุญวัน. 2554. ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศรี สะพรั่ง. 2549. ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อ่ำรัง บัวศรี. 2531. ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบ และพัฒนา. กรุงเทพฯ: เอร่าวันการพิมพ์.
- ปัทมาสน์ บุญทรง. 2555. การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยาภรณ์ ลักษมีพิเชษฐ์. 2547. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาชีวะครู ของคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภิญโญ สาธร. 2526. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักทะเบียนและประมวลผล. 2561. สรุปลำดับจำนวนนักศึกษาแยกตามรายวิชาและกลุ่มเรียน. [Online]. Available: www.reg.kmitl.ac.th. (สืบค้นเมื่อ มกราคม 2561)
- สุทัศน์นัย ขอมธิตา. 2552. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับอนุปริญญาของวิทยาลัยชุมชนอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Yamane, T. 1973. Statistics: An Introductory Analysis. 3rd ed. New York: Haper&Row.
- Cornbach, L.J. 1984. Essentials of Psychological Testing. 4th ed. New York: Harper & Row Publishers.